

Griffinummer 1107 / 2018
Inzake OM /
Datum van uitspraak 11/12/2018.
Notitienummer parket

**Rechtbank van eerste aanleg
Limburg, afdeling Tongeren,
sectie correctioneel**

Vonnis

11° Kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van :

HET OPENBAAR MINISTERIE :

BEKLAAGDE :

JG-9

geboren te   op   en wonende te
van Belgische nationaliteit.

- Ter zitting in persoon verschenen.

1. INHOUD TENLASTELEGGINGEN :

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A.

op het perceel gelegen te   tussen   en
z/n, gekadastreerd als

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO)
hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de
vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning,
hetzij in geval van schorsing van de vergunning,
hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk
gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of
afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval) te hebben
uitgevoerd,
namelijk het stapelen van bouwmaterialen waaronder voornamelijk ytong en betonnen
panelen

(de feiten sedert 01/03/2018, strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 4.2.1.5°a en 6.2.1.1°
VCRO)

te   tussen 1 januari 2016 en 28 juli 2016, op een niet nader te bepalen datum

B.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen
zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te

ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, namelijk sluikstorten van allerlei bouwmaterialen waaronder voornamelijk ytong en betonnen panelen

te tussen 1 januari 2016 en 28 juli 2016, op een niet nader te bepalen datum tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 16.137,20 EUR, te weten de door de feiten verkregen criminele vermogensvoordelen

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 150 EUR per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

Tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.4. al. 2 van het hoger vernoemd decreet van 5 april 1995, zich te horen veroordelen tot terugbetaling van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen door de gemeente, door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest of door het Vlaamse Gewest van de afvalstoffen die zijn achtergelaten in strijd met in strijd met de bepalingen van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen.

2.PROCEDURE :

Gezien het bevel van dagvaarding, rechtsgeldig aan beklaagde betekend.

De zaak werd behandeld tijdens de openbare zitting van 13.11.2018 waarop werden gehoord :

- Het openbaar ministerie in haar uiteenzetting van de zaak en in haar vordering, bij monde van mevr.
- De beklaagde in zijn verdedigingsmiddelen. Hij legt stukken neer.

Men sprak de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van het geding.

De strafvordering is ontvankelijk.

3. BEOORDELING:

OP STRAFGEBIED:

De schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten is voldoende bewezen op grond van de resultaten van het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

De rechtbank verwijst ter zake naar de voorliggende gegevens van het strafdossier, waaronder de objectieve vaststellingen dd. 30.05.2017 van de milieuambtenaar van de gemeente _____ en de door deze verstrekte inlichtingen en stukken, de fotodossiers, de objectieve vaststellingen van de verbalisanten van de lokale politie en van deskundige _____ van _____ en tenslotte de eigen verklaring van beklaagde die de feiten niet betwist.

Hieruit blijkt dat beklaagde, die gebruiker is van een perceel grond in agrarisch gebied te _____ gedurende de hogervermelde incriminatieperiode dit perceel had volgestapeld met bouwmaterialen, voornamelijk ytongblokken en betonnen panelen. Beklaagde heeft deze handeling zelf uitgevoerd zonder dat hij hiertoe over een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning beschikte.

De gestockeerde bouwmaterialen dienen te worden beschouwd als afvalstoffen, nu beklaagde deze ter plaatse achterliet met de intentie om er zich van te ontdoen. De stelling dat beklaagde wachtte totdat er zich een koper voor de materialen zou aandienen, is ongeloofwaardig, gelet op de lange termijn dat de materialen ter plaatse gestapeld waren zonder enige beschutting of bescherming.

De betreffende afvalstoffen werden ter plaatse achtergelaten in strijd met artikel 12, §1 van het Decreet van 23.12.2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen.

De feiten zijn strafrechtelijk toerekenbaar aan beklaagde _____ die de beoogde handelingen zelf heeft uitgevoerd.

De bewezen verklaarde feiten zijn in hoofde van beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat hem in toepassing van art. 65, eerste lid Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

Zij zijn maatschappelijk onaanvaardbaar en geven blijk van een gebrek aan respect voor de regels van ruimtelijke ordening.

Rekening houdend met de aard en de ernst van de bewezen verklaarde feiten, het maatschappelijk nadeel ervan, de omstandigheden waarin deze plaatsvonden, de persoonlijkheid van beklaagde en zijn gunstig strafrechtelijk verleden acht de rechtbank het gepast om een bestraffing op te leggen zoals verder bepaald.

Op het ogenblik van het feit dat tot de huidige vervolging aanleiding heeft gegeven, was beklaagde nog niet veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf overeenkomstig artikel 99bis Sw. Het voordeel van het uitstel van de tenuitvoerlegging in de hierna bepaalde mate zal voor hem een bijkomende aansporing zijn om zich in de toekomst van dergelijke feiten te onthouden, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan verloren gaan.

BEOORDELING VAN DE HERSTELVORDERING:

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde op 25.01.2018 een herstellvordering in, strekkende tot het herstel van het perceel in de oorspronkelijke toestand, en dit binnen een termijn van twaalf maanden en onder verbeurte van een dwangsom van € 125,00 per dag vertraging.

Thans blijkt uit het navolgend proces-verbaal van vaststelling dd. 16.10.2018 dat het terrein volledig opgeruimd werd. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gaf aan dat zijn herstellvordering hierdoor zonder voorwerp geworden is.

OVERIGE BEOORDELINGEN

Het openbaar ministerie vorderde schriftelijk de verbeurdverklaring van de door beklaagde genoten wederrechtelijke vermogensvoordelen, die het begrootte op een bedrag van € 16.137,20, en dit op grond van de artikelen 42, 3° en 43bis Sw. De gevorderde verbeurdverklaring is facultatief.

Deze begroting komt overeen met de door beklaagde vermeden kostprijs van de legale verwijdering van de afvalstoffen. Thans heeft beklaagde evenwel het nodige gedaan om alle afvalstoffen op eigen kosten te verwijderen, waardoor het als dusdanig begroot vermogensvoordeel is weggevallen.

Er is dan ook geen aanleiding meer om de gevorderde verbeurdverklaring te bevelen.

Gelet op de vastgestelde integrale opruiming van het getroffen perceel is er evenmin nog aanleiding om beklaagde te veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen, noch om de gemeente , de OVAM of het Vlaams Gewest te machtigen tot ambtshalve uitvoering van de opgelegde inzameling, vervoer en verwerking bij stilzitten van beklaagde.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED:

In toepassing van art. 4 V.T.Sv. houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

4. TOEGEPASTE WETTEN :

Wetboek van rechtspleging in strafzaken: 194, 185, 186.

Strafwetboek: art. 38, 40, 44, 50, 100.

Art. 4.2.1.5°a en 6.2.1.1° VCRO.

Art. 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011

Art. 8 van de Wet van 29.6.1964 gew. bij art. 4 van de Wet van 10.2.1994.

Wet van 13.4.2005.

Wet van 15.6.1935: art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41.

De wetsbepalingen zoals vermeld in de geding inleidende akte en de wetsbepalingen aangehaald in dit vonnis.

UITSPRAAK :

De Rechtbank beslist op tegenspraak.

OP STRAFGEBIED:

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hoger omschreven.

Veroordeelt de beklaagde voor al de bewezen verklaarde feiten tesamen tot een geldboete 500,00 euro, verhoogd met 50 opdecimes en alzo gebracht op 3000,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van of 90 dagen.

Gelast gedurende een proeftijd van drie jaar het uitstel van de tenuitvoerlegging van drie vierde van deze geldboete, zijnde voor 375 euro, verhoogd met 50 opdecimes en alzo gebracht op 2.250,00 euro.

Verplicht beklaagde bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985, gewijzigd bij de Wet van 22 april 2003, het K.B. van 19 december 2003, het K.B. van 31 oktober 2005 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 28 december 2011, tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimes en alzo gebracht op 200,00 euro, bij wijze van

bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

Legt aan beklagde overeenkomstig artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van 53,58 euro.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van 20 euro.

Verwijst de beklagde tot de kosten van de strafvordering tot op heden in totaal begroot op 28,66 euro.

MET BETREKKING TOT DE HERSTELVORDERING:

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden ingevolge de volledige uitvoering van de opgelegde hersteimaatregelen;

OP BURGERLIJK GEBIED:

Houdt de burgerlijke belangen cfr. art. 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare zitting van de 11° Kamer uitgesproken op elf december tweeduizend achttien door dhr. K. SWENNEN, Rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Limburg, afdeling Tongeren, met bijstand van aang. Griffier (art. 330 ter Ger.W.) Vandyck Michel, waar verder aanwezig was het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld in het Pro Justitia van uitspraak.

M. VANDYCK.

K. SWENNEN.